

PALMADOTZE

JAUME PLENSA

7 abril – 30 juny 2018

Obra gràfica recent

Jaume Plensa és un dels artistes catalans amb més projecció internacional que al llarg de quasi quaranta anys ha desenvolupat una elaborada i personal producció que inclou escultura, dibuix, obra gràfica, llibres d'artista, escenaris i vestuaris per òpera i teatre o projectes d'escultura pública... Tanmateix, l'artista afirma llur formació i vocació: "Sempre acabo fent escultura, amb independència del mitjà que utilitzi...no concebo l'escultura com una forma física d'omplir l'espai, sinó com una font d'energia, de vibració, que emana de les coses expandint-se en l'espai." Suports, tècniques i materials són contenidors i vehicles per a copsar la bellesa i reflexionar sobre el ser i llur relació amb l'espai, el llenguatge, la dualitat o la memòria.

Palmadotze ha seguit amb interès l'evolució del seu treball iniciat a principis dels vuitanta i l'artista ha participat en diferents exposicions i projectes de la galeria com "Mostra d'Escultura Actual" (1990), l'intervenció "Una ciutat hospitalària" a l'Hospital Comarcal de l'Alt Penedès (1995) o l'exposició "Cupatges i altres alquímies II" a la Capella St. Joan de Vilafranca dins el Festival Arts Penedès 2000.

La present exposició, la primera a la seu de Mas Pujó, reuneix una selecció d'obra gràfica recent pensada per ser acollida a l'espai de la masia, l'origen de la qual es remunta al segle XV. En aquest espai de memòria individual, familiar i col·lectiva, el treball de Plensa adquireix, revela i amplifica el seu significat. Les obres mostren cossos i rostres d'homes, dones i nens anònims, i evoquen amb intencionada neutralitat la seva mirada, somriure i gest. Paradoxalment, la falta de trets que revelin la seva identitat no evita transmetre llur presència i essència individual vinculada segons l'artista a un lloc i un temps. "Cada ser humà és un lloc...un espai habitat en sí mateix que es desplaça i desenvolupa, un lloc en temps i geografia, en volum i color...cada vegada que un ser humà mor, una casa es tanca i es perd un lloc.... la meva obra és llur memòria, la fixació congelada de tant i tant esforç, desenvolupant-se i desapareixent en la fugacitat de la llum...La meva obra està dedicada a tota la gent que apareix i desapareix quasi com el perfume, que deixa un rastre i es torna invisible.....Quan algú desapareix ho fa gran quantitat d'informació privilegiada". Informació que Plensa evoca a través de cossos fets de paraules, lletres o signes, o de siluetes acompanyades de frases que constaten la importància i rellevància que la poesia i la literatura tenen a la seva obra com a catalitzadors també d'emoció i reflexió, necessàries per a "crear models ètics" i inspiradors per a la societat.

PALMADOTZE

Des de 1980 **Jaume Plensa (Barcelona, 1955)** ha mostrat regularment el seu treball a prestigioses galeries i institucions d'arreu del món, entre elles la Fundació Joan Miró (Barcelona), l'Institut Valencià d'Art Modern (València), el Nasher Sculpture Center (Dallas, Texas), el Museu Picasso (França), el Yorkshire Sculpture Park (Anglaterra), el Tampa Museum of Art (Florida), el Toledo Museum of Art (Ohio), la Galerie Nationale du Jeu de Paume (Paris), el Malmö Konsthall (Malmö), el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (Madrid), l'Arts Club of Chicago o el MAMC-Musée d'Art Moderne et Contemporain (Saint-Étienne Métropole, França). El reconeixement internacional i la transcendència de la seva obra, van de la mà en nombrosos projectes d'escultura pública, dels que destaquem "As One" (Pearson International Airport, Toronto), "Crown Fountain" (Millennium Park, Chicago), "Dream" (Liverpool), "Breathing" (BBC Broadcasting Tower, Londres), "Possibilities" (Lotte Tower, Seül), Rice University (Texas), "Source" (Montreal, Canadà) o el més recent al Pérez Art Museum Miami (Florida). Tanmateix l'exposició "Together" a la basílica de Sant Giorgio Maggiore va ser un dels atractius de la Biennial de Venècia 2015. Ha estat guardonat amb premis nacionals i internacionals, incloent la Medalla de Chevalier des Arts et des Lettres (Ministeri de Cultura França, 1993), el Premi Fundació Calder (1996), el Premi Nacional de les Belles Arts (Generalitat de Catalunya, 1997), el Premio Nacional Bellas Artes (Madrid, 2012) i el prestigiós Premio Velázquez de las Artes (Madrid, 2013). Al 2005 fou investit Doctor Honoris Causa per la School of the Art Institute de Chicago. A la propera tardor presentarà un projecte pel Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía al Palacio de Cristal de Madrid i una exposició al MACBA de Barcelona, ciutat en la que viu actualment.